

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Αί ξανθαί. Κατά τινα ἄγγλον φυσιολόγον τὸ ξανθὸν χρώμα ἡμέρα τῇ ἡμέρα καθίσταται σπανιώτερον, ἴσως δὲ καὶ θὰ ἐξαλειφθῇ ἐντελῶς ἀπὸ τῆς γῆς, μετὰ παρέλευσιν βέβαια πολλῶν αἰώνων. Μία τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν εἶνε ὅτι αἱ ξανθαὶ... δὲν ὑπανδρεύονται. Πράγματι κατὰ τινὰ ἀπογραφικὴν σημειώσιν, ἣν παραθέτει ὁ ῥηθεις ἐπιστήμων εἰς τὰς ἀγγλικὰς πόλεις ἡ ἀναλογία τῶν ὑπανδρευομένων μελαγχρινῶν πρὸς τὰς ξανθὰς εἶνε 3 πρὸς 2. Τίς ἡ αἰτία τῆς τοσαύτης προτιμῆσεως; Προέρχεται ἄραγε ἐκ στοργῆς τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὸ μελαγχρινὸν χεῖμα ἢ ἐξ ἀποστροφῆς τῶν ξανθῶν γυναικῶν πρὸς τὸν γάμον; Ὁ ἄγγλος ἐξετάζει μόνον φυσιολογικῶς τὸ ζήτημα, οὐχὶ δὲ καὶ ψυχολογικῶς. Ἄλλ' ὅτι καὶ ἂν λέγῃ καὶ ὅσας ἀπογραφικὰς σημειώσεις ἂν φέρῃ, αἱ ξανθαὶ βεβαίως μένουσι καὶ θὰ μένουσι ἀκόμη ἐπὶ πολὺ οἱ λατρευτοὶ τύποι τῶν ποιητῶν καὶ τῶν ζωγράφων. Ἄν τὸ πολὺ κοινὸν δὲν τὰς ἐκτιμᾷ καὶ προτιμᾷ τὰς μελαγχρινὰς, τόσον χειρότερα δι' αὐτὸ, σημαίνει ὅτι δὲν ἔχει καλίσθησιν. Ἄν δ' ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, γίνονται ἐκ τούτου σπανιώτεροι καὶ πολυτιμότεροι εἰς τὸν κόσμον αἱ γαλαναί, χρυσόκομοι καὶ κρινόταρκοι κόραι τῆς Εὐρᾶς.

Ἀμερικανοὶ ἑκατομμυριοῦχοι. Μέχρι τέλους τοῦ ἐμφυλίου πολέμου (1865) ὑπῆρχον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἑνδεκα πλούσιοι, ὧν ἡ περιουσία ὑπερέβαινε τὸ ἐν ἑκατομμύριον δολλαρίων, ἥτοι 5 ἑκατομμύρια φράγκα, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς χώραις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν ὅλῳ 20. Ἐκ τῶν ἑνδεκα ἐκείνων ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἑκατομμυριοῦχον δύο μόνον ἦσαν γνήσιοι Ἀμερικανοί, τέσσαρες δὲ Γερμανοί, δύο Ἰσκόττοι, δύο Γάλλοι καὶ εἰς Ἑβραῖος. Σήμερον ὁ ἀριθμὸς τῶν ζαπλούτων ἐκείνων ἡῤῥῆξε τεραστίως ἐν μόνῃ τῇ Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀριθμοῦνται ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς πολιτείαις τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ὑπὲρ τοὺς πενταχιλίους.

Πόσας τρίχας ἔχομεν εἰς τὴν κεφαλὴν. Πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος τούτου Ἀγγλοὶ καὶ Γερμανοὶ ἡσυχολήθησαν μετὰ πολλῆς ὑπομονῆς· τινὲς ἐμέτρησαν ἐπὶ διαφόρων κεφαλῶν τὰς τρίχας, αἵτινες καλύπτουσι τὴν ἐπιφάνειαν ἐνὸς τετραγωνικοῦ δακτύλου καὶ εὗρον ὅτι κατὰ μέσον ὅρον ὑπάρχουσι 1076 τρίχες· ἐπειδὴ δὲ τὸ τρίχων μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου κρανίου ἔχει κατὰ μέσον ὅρον ἐπιφάνειαν 120 τετραγωνικῶν δακτύλων, ὑπελόγησαν ὅτι ὁ ὅλικός ἀριθμὸς τῶν τριχῶν τῆς κόμης εἶνε 127.920. Ἄλλοι δὲ ἀκριβέστεροι εἰς τὸς ἐρεῦνας τῶν καὶ ὑπομονητικώτεροι ὑπελόγησαν τὰς τρίχας καὶ κατὰ τὸ χρώμα τῆς κόμης καὶ εὗρον ὅτι ἐρυθρὰ μὲν κόμη ἔχει ἐν ὅλῳ μόνον 9.200 τρίχας, μαῦρη δὲ 105.050 καὶ ξανθὴ 14300· διότι αἱ μὲν ξανθαὶ τρίχες εἶνε αἱ λεπτόταται πασῶν, αἱ δὲ ἐρυθραὶ αἱ χονδρόταται.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά. Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνηγγείλαμεν ὅτι ὁ Γάλλος ἀρχαιολόγος Φήλιξ Ραβαισῶν ἀνέγνω ἐν τῇ γαλλικῇ ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων ὑπόμνημα περὶ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὑπομνήματος τούτου, μακρο-

τάτου ὄντος, ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολλὰς συνεδριάσεις, τὸ δὲ τελευταῖον μέρος αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἐξετίθεντο τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν τοῦ Ραβαισῶν ἔχει ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς. Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ἀγάλματος, τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὸ τεμαχίων καὶ ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ βάθρου προκύπτει ὅτι ἀπετέλει σύμπλεγμα μετ' ἄλλου, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν ὦμον ἐστήριξε τὴν ἀριστερὰν χεῖρα καὶ πρὸς δὴν ὕψου τὴν δεξιάν. Ἐκ τῆς συγκριτικῆς δ' ἐξετάσεως πολλῶν ἀρχαίων μνημείων ὑπεμφαίνεται ὅτι τὸ ἀγαλμα ἐφ' οὗ ἐστήριξεν ἡ Ἀφροδίτῃ τὴν χεῖρα ἦτο ὅμοιον πρὸς τὸ ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Λούβρου ἀγαλμα τοῦ Ἀρεως, ὁπερ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπελαμβάνετο ὡς ἀγαλμα τοῦ Ἀχιλλέως. Οὕτω δ' ἀπετελεῖτο παρὰστασις τῆς Ἀφροδίτης καταπραυνούσης καὶ ἴσως ἀφοπλιζούσης τὸν θεὸν τοῦ πολέμου. Τὸ πρωτοτύπον τοῦ συμπλέγματος ἦτο ἔργον τοῦ Ἀλκαμένους καὶ τοῦ Φειδίου, ἢ ἐν Κῆποις Ἀφροδίτῃ, οὕτω κληθεῖσα ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἦτο ἰδρυμένον, τῶν Κήπων ἥτοι τοῦ τμήματος ἐκείνου τῶν Ἀθηνῶν τοῦ περιλαμβάνοντος τὸν Κεραμεικὸν καὶ τὴν Ἀκαδημίαν (!), ὅπου ἦσαν οἱ τάφοι τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν καὶ αἱ σχολαὶ τῶν φιλοσόφων. Ὁ Βοργέσιος Ἀρῆς τοῦ Λούβρου φέρει ἐν τῇ δεξιᾷ κνήμῃ κλαδίον, σὺμβολον δουλείας, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι ἀπεικονίζετο ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ Ἀρεως (!) ὁ Θησεύς ὁ συνοικιστὴς τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις ἐκούστως ἐδούλευσεν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ. Ὅθεν τὸ σύμπλεγμα τούτου, οὗ ἡ σύνθεσις ἦτο σύμφωνος καὶ πρὸς τὰς περὶ ἀποθεώσεως δοξασίας, εἰς ἃς ἀναφέρονται πάντα σχεδὸν τὰρχαῖα ἐπιτύμβια μνημεῖα καὶ πρὸς τὰς ιδέας τῶν ἀρχαίων περὶ ἡρωϊσμοῦ, παρίστανε διὰ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἀφροδίτης, ταυτιζομένης πολλάκις τῇ Περσεφόνῃ καὶ τοῦ Θησεῦς ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ Ἀρεως, τὴν τελικὴν ἀποθέωσιν, οἰονεὶ ἐπίστεψιν τοῦ ἡρωικοῦ βίου. Τούτων ἐνεκα ἐπὶ πολλοῦ αἰῶνα ἐποίουν ἀπεικάσματα τοῦ συμπλέγματος ἐκείνου πρὸς κόμην τῶν τάφων. — Τὰ πορίσματα εἰς ἃ κατέληξεν ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος ἀρχαιολόγος εἶνε δυστυχῶς ἀκροσφαλέστατα καὶ ἡκιστα πειστικά. Ὅτι ἡ Ἀφροδίτῃ τῆς Μήλου ἀνήκει εἰς σύμπλεγμα Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεως εἶνε γνώμη ἀπὸ πολλοῦ ὑποστηρικθεῖσα μετὰ λόγου, ἐξενεχυθεῖσα δὲ τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Quatremère de Quincy. Ἄλλ' αἱ ἄλλαι τοῦ κ. Ραβαισῶν εἰκασίαι στηρίζονται εἰς διδόμενα ἀνακριδῆ καὶ ἀβάσιμα. Ἀρκούμεθα νὰ σημειώσωμεν ὅτι οἱ μὲν Κῆποι ἔκειντο εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον τῶν Ἀθηνῶν, ἥτοι παρὰ τὸν Ἱλισόν, καὶ οὐχὶ ὅπου θέτει αὐτοὺς ὁ κ. Ραβαισῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ιδέας του περὶ τοῦ ἐπιτύμβιου χαρακτήρος τοῦ ἀγάλματος, ὅτι ἀνίχνυστος εἶνε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς τῆς τέχνης ἢ κατὰ τοὺς ῥωμαϊκοὺς μόλις χρόνους εἰσαχθεῖσθαι συνήθειαν τῆς παραστάσεως τῶν κατὰ τὸν τύπον θεῶν, ὅτι ἐπίσης ἄγνωστοι ἦσαν κατὰ τοὺς παλαιότερους χρόνους αἱ μεταγενέστεραι δοξασίαι περὶ ἀφηρωίσεως καὶ ἀποθεώσεως καὶ ὅτι τέλος τολμηροτάτη φαίνεται ἡ ἐν τῷ ἡμιγύμνῳ τῆς Ἀφροδίτης ἀγάματι ἀναγνώρισις τῶν χαρακτήρων τοῦ φειδαίκοῦ ἐργαστηρίου.

Φιλολογικά. Τὸ φιλοσοφικὸν καὶ ἱστορικὸν τμήμα τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν προεκήρυξεν ἀγῶνα πρὸς συγγραφὴν μελέτης περὶ τῶν ἐν τῷ

Λεξικῶ τοῦ Σουίδα βιογραφικῶν ἄρθρων καὶ τῶν πηγῶν, ἐξ ὧν ἠρᾶνισθη ταῦτα ὁ λεξικογράφος. Τὰ χειρόγραφα εἶνε δεκτὰ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1893, τὸ δὲ γέρας ὠρίσθη 6000 μάρκαι.

Νεκρολογία. Ἐν Λιέγγη τῆς Βελγικῆς ἀπέθανεν ὁ Φήλιξ Λιέβρεχτ, γνωστότατος λαογράφος, γεννηθεὶς τῷ 1802 ἐν Σιλεσία, καὶ χρηματίσας καθηγητῆς τῆς γερμανικῆς φιλολογίας ἐν Λιέγγῃ ἀπὸ τοῦ 1849 μέχρι τοῦ 1867. Αἱ κυριώταται αὐτοῦ λαογραφικαὶ διατριβαί, ἐν αἷς περιλαμβάνονται καὶ τινες περὶ νεοελληνικῶν θεμάτων, ἐδημοσιεύθησαν τῷ 1879 εἰς ἓνα τόμον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Zur Volkskunde.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Δωρικὸς ναὸς ἐν Κορίνθῳ. Οἱ ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ ἀπεικονιζόμενοι ἐπτά κίονες μετὰ μέρους τοῦ ἐπιστυλίου εἶνε τὰ μόνα ἐναπομείναντα νῦν λείψανα τοῦ ἐν Κορίνθῳ ναοῦ, τοῦ ὁποίου κατὰ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἐσώζοντο ἐν ὅλῳ δώδεκα κίονες. Εἶνε δ' ὁ ναὸς οὗτος μετὰ τὸν Ὀλυμπίαν Ἡραῖον, ὁ παλαιότατος τῶν ἐν Ἑλλάδι δωρικῶν ναῶν, οἰκοδομηθεὶς κατὰ τὴν πιθανωτάτην γνώμην τῶν νεωτέρων ἀρχαιολόγων κατὰ τὴν περίοδον τοῦ αὐστηροῦ ἀρχαίου τρόπου, ἥτοι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5' αἰῶνος π.Χ. Ἦτο πιθανῶς περίπτερος ἐξάστυλος, ἀγνώστου μήκους· οἱ σωζόμενοι κίονες εἶνε οἱ πέντε ἐκ τῶν ἐξ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς καὶ οἱ συνεχόμενοι αὐτοῖς δύο τῆς μεσημβρινῆς· μονόλιθοι πάντες, ἐκ τιτανώδους πυρίνου λίθου ἔχουσιν ὕψος 7,25 μ. καὶ διάμετρον κάτω μὲν 1,75 μ. ἄνω δὲ 1,26 μ. εἶνε δὲ ραβδωτοὶ καὶ ἐπιχειρισμένοι διὰ στερεοῦ ἐρυθροξάνθου κονιάματος· αἱ ραβδώσεις ἐκάστου κίονος εἶνε 16. Ἦ ἔντασις καὶ ἡ μείωσις αὐτῶν εἶνε ἰσχυρά, τὰ μεσόστυλα, ἥτοι τὰ μεταξὺ τῶν στύλων διάστημα μικρά, τὸ δὲ ἐπιστύλιον ὑψηλότατον. Ἐνεκα δὲ τῶν ἀναλογιῶν τούτων ὁ ναὸς ἀκέραιος ὧν θὰ ἐφαίνετο βαρὺς καὶ ἄχαρις ὡς ἦσαν ἐν γένει οἱ παλαιότεροι δωρικοί. Κοινῶς καλεῖται Ναὸς τῆς Χαλινίτιδος Ἀθηνᾶς, ἀλλ' οὐδόλως εἶνε ἐξηκριθωμένος εἰς τίνα θεὸν ἢ το ἄφιερωμένος.

Τὰ κουνελάκια, εἰκὼν Μυνιέρου, Χαρειστάτη παράστασις παιδίσκης τροφοδοτούσης τὰ ἀγαπητὰ αὐτῆς ζῶα, ἅτινα λαϊμάργως κιταβροχθίζουσι παρὰ τοὺς γυνούς αὐτῆς πόδας προστριβόμενα τὴν ἐν μέτρῳ διδομένην τροφήν.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν οἱ κάτοικοι τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀνέρχονται εἰς 64 ἑκατομμύρια· ἥτοι ἐντὸς δεκαετίας μετὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1880, ὅτε ἀνέρχοντο εἰς 49 ἑκατομμύρια, ὁ πληθυσμὸς ἡῴχησε κατὰ 30 0/0.

Ἡ κυβερνήσις τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ Βικτωρίας ἔχει ἀπὸ πολλοῦ προκηρύξει ἀμοιβὴν 500,000 φραγκῶν εἰς τὸν ἐφευρετὴν μεθόδου πρὸς ἐξολόθρευσιν τῶν κονίκλων, οἵτινες μεγάλῃν φέρουσι καταστροφὴν εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν προεβλήθη τελεσφόρον μέσον, πρὸς προφυλάξιν τῶν γαιῶν κατὰ τὰ ἐνόντα αἱ κυβερνήσεις τῆς Νοτίου Νέας Οὐαλίας καὶ τῆς Κησλανδίας ἀπεράσισαν νὰ κατασκευάσωσι τεράστιον κιγκλιδωμα, ἔχον ἑκτασιν 1427 χιλιομέτρων, τὸ ὅποιον θὰ παρακωλύῃ τὴν εἰσβολὴν τοῦ πολυγονωτάτου τρακτικτοῦ ζώου εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμήμα τῆς αὐστραλικῆς ἡπείρου.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Κωμωδία διπρακτος. Πρᾶξις α' ἐν τῷ ἐστιατορίῳ. Εἰς κύριος: — Παιδί, τί εἶνε αὐτὸ πού μοῦδωκες, ὀρθῶς ἢ κόρακας! Πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς σκεπάρνια γιὰ νὰ τὴν μασήσῃ, ὅχι δόντια. Φέρε ἓνα κομμάτι χαρτί νὰ τὴν πάρω γιὰ τὸ σκύλο μου. — Πρᾶξις β' ἐν τῷ οἴκῳ. Ὁ αὐτὸς κύριος: — Κύτταξε, γυναικούλα μου, πῶς σ'

ἐνθυμήθηκα. Ξέρω πῶς σ' ἄρσει ἡ ψιτὴ ὀρνίθα καὶ σοῦφερα ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο ἔς τὸ χαρτί.

Διδασκαλικόν. Διδάσκαλος πρὸς τοὺς μαθητάς: — Οἱ Κύκλωπες ἦσαν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ἐδῶ (δεικνύει τὸ μέτωπον διὰ τοῦ δακτύλου) ὅπου ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τὶ π ο τ ε εἶχον ἓνα ὀφθαλμόν.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ μετριοφροσύνη παρέχει εἰς τὴν ἀληθῆ ἀξίαν ὅ,τι ὁ πέπλος εἰς τὴν καλλονήν. Ἀλλὰ μήπως ἡ ἀσχημία δὲν φέρει πολλάκις πέπλον;

*

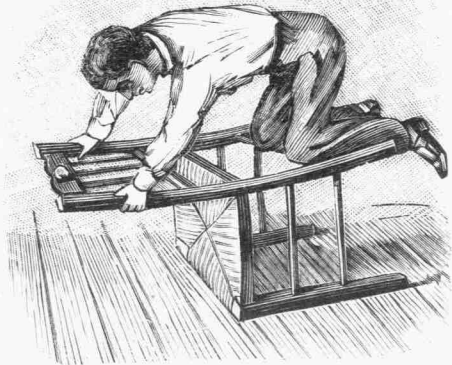
Ὁ ἔρως θνήσκει ἐκ τοῦ χωρισμοῦ ἂν ἦτο ἀσθενὴς κατὰ τὴν ἀναχώρησιν.

*

Τὰ χρέη τῆς καρδίας πληρῶνονται μόνον ὅταν ἔχουν ἐγγυητὴν τὴν τιμὴν.

ΕΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Ὁ Τάνταλος. Τοποθετήσατε κατὰ γῆς μίαν καρέκλαν, οὕτως ὥστε οἱ δύο ἐμπρόσθιοι πόδες νὰ ἀκουμπῶσιν εἰς τὴν γῆν οἱ δ' ὀπίσθιοι μετὰ τοῦ νώτου νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὸ αὐτὸ παραλλήλον ὀριζόντιον ἐπίπεδον, ὡς δεικνύει τὸ πρῶτον σχῆμα. Ἐπειτα προσκαλέσατε

ὅποιον θέλῃ γονατίζων ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς καρέκλας νὰ λάβῃ διὰ τοῦ στόματος τεμάχιον σακχάρως τοποθετημένον ἐπὶ τῶν ἄκρων τοῦ νώτου. Τὸ πρᾶγμα ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται εὐκολώτατον· ἀλλ' ὁ ἐπιχειρῶν νὰ λάβῃ τὸ τεμάχιον τῆς σακχαρώς, ἂν

δὲν γονατίσῃ οὕτως ὥστε τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος τοῦ σώματός του νὰ πίπτῃ πρὸς τὰ ὀπίσω τοῦ καθίσματος, θὰ ἴδῃ αὐτὸ ἀνατρεπόμενον καὶ ὡς ἄλλος Τάνταλος θὰ ἴδῃ τὴν σάκχαριν νὰ διαφύγῃ τοῦ στόματός του τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν ἐνόμιζεν ὅτι ἔμελλε νὰ τὴν συλλάβῃ!